

Sygn. akt V GC 491/12

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Dowhanycz-Turoń
Protokolant:	starszy sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w J.

o zapłatę

na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy z dnia 20.07.2012 r. w sprawie V GNc 1273/12

I. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego

w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy z dnia 20.07.2012 r. w sprawie V GNc

1273/12 w zakresie kwoty 31.318,95 zł (trzydzieści jeden tysięcy trzysta

osiemnaście złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami

-od kwoty 1.136,43 złotych od dnia 23 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 816,54 złotych od dnia 25 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 6.807,50 złotych od dnia 03 marca 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 941,28 złotych od dnia 06 marca 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 1.159,14 złotych od dnia 14 marca 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 4.901,64 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 393,60 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 1.606,72 złotych od dnia 14 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.592,28 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.453,12 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.729,00 złotych od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.799,96 złotych od dnia 28 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.981,74 złotych od dnia 11 maja 2012 roku do dnia zapłaty.

II. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy z dnia 20.07.2012 r. w sprawie V GNC 1273/12 w pozostałej części.

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 770,06 zł tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt V GC 491/12

UZASADNIENIE

R. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) reprezentowany przez adwokata w pozwie z dnia 13 lipca 2012 r. skierowanym przeciwko (...) **sp. z o.o. z siedzibą w J.** wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwana obowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda kwoty 52.492,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami

- od kwoty 912,07 złotych od dnia 11 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 755,54 złotych od dnia 19 października 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.607,08 złotych od dnia 23 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.003,08 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.848,93 złotych od dnia 25 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.807,50 złotych od dnia 03 marca 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 941,28 złotych od dnia 06 marca 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.159,14 złotych od dnia 14 marca 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.901,64 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 393,60 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.606,72 złotych od dnia 14 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.592,28 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.453,12 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.729,00 złotych od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.799,96 złotych od dnia 28 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.981,74 złotych od dnia 11 maja 2012 roku do dnia zapłaty

wraz z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 3617 zł w terminie 14 dni od dnia doręczenia nakazu lub wniosła zarzuty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej powód świadczył usługi pozwanej spółce w zakresie napraw blacharsko-lakierniczych pojazdów przekazanych mu przez pozwaną. Współpraca oparta była na postanowieniach umowy z dnia 04 stycznia 2011 r. Podniósł, że za wykonane w dniach od 20 maja 2011 r. do 19 kwietnia 2012 r. usługi wystawił faktury VAT na łączną kwotę 52.492,68 zł, które zostały doręczone pozwanej. Zaznaczył, że pozwana nigdy nie kwestionowała treści faktur, ani jakości świadczonych usług. Powód pismem z dnia 24 kwietnia 2012 r. wezwał pozwaną do zapłaty zaległych faktur i członek zarządu pozwanej - I. S. potwierdziła jego odbiór w dniu następnym oraz adnotacją złożoną na tym dokumencie dnia 04 lipca 2012 r. zobowiązała się do spłaty zadłużenia a tym samym uznała roszczenie dochodzone pozwem i potwierdziła jego wymagalność.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie V GNc 1273/12 wydał w dniu 20 lipca 2012 r. **nakaz w postępowaniu nakazowym** (k. 162) zgodny z żądaniem pozwu.

W **zarzutach od nakazu zapłaty** (k.168) wywiezionych przez pozwaną reprezentowaną przez adwokata zaskarżyła to orzeczenie w części ponad kwotę 31.318,95 zł wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty w zaskarżonym zakresie, rozpoznanie sprawy w postępowaniu zwykłym i oddalenie powództwa co do kwoty 21.173,73 zł a także o zasądzenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Ponadto podniosła zarzut potrącenia kwoty 6.470,65 zł.

W uzasadnieniu oświadczyła, że na podstawie art. 88 § 1 k.c. w zw. z art. 84 § 1 i 2 k.c. i art. 918 k.c. uchyła się od skutków prawnych oświadczenia woli o uznaniu długu i zobowiązaniu się do zapłaty pełnej kwoty wskazanej przez powoda w wezwaniu do zapłaty z uwagi na istotny błąd co do treści czynności prawnej wywołany lub też wyzyskany przez powoda. Zaznaczyła, że błąd ten polegał na wadliwym określeniu należności rzeczywiście należnej powodowi z tytułu prac naprawczych. Pozwana uznając dług nie miała świadomości, że część z żądanej należności została już zapłacona i polegała w tym zakresie na zapewnieniach powoda, które okazały się niezgodne z prawdą. Zarzuciła, że zadłużenie pozwanej względem powoda wynosi 31.318,95 zł, bowiem pozostała kwota została uregulowana, zaś co do kwoty 6.470,65 zł potrącona.

Na wezwanie Sądu pozwana w piśmie procesowym z dnia 05.09.2012 r. (k.190) wyjaśniła, że zaskarża nakaz zapłaty co do kwoty 21.173,73 zł wraz z należnymi od niej odsetkami w pełnym zakresie oraz rozstrzygnięcie o kosztach w całości.

Na ponowne wezwanie Sądu pozwana w piśmie procesowym z dnia 17.09.2012 r. (k.198) wyjaśniła, iż zarzutami są objęte kwoty 912,07 zł w całości wraz z odsetkami, 755,54 zł w całości wraz z odsetkami, 7.607,08 zł w części dotyczącej kwoty 6.470,65 zł wraz z odsetkami, 6.003,08 zł w całości wraz z odsetkami, 7.848,93 zł w części dotyczącej kwoty 7.032,39 zł wraz z odsetkami.

W **odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty** (k.203) powód wniósł o zasądzenie kwoty 31.318,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami

-od kwoty 1.136,43 złotych od dnia 23 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 816,54 złotych od dnia 25 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 6.807,50 złotych od dnia 03 marca 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 941,28 złotych od dnia 06 marca 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 1.159,14 złotych od dnia 14 marca 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 4.901,64 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 393,60 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.606,72 złotych od dnia 14 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.592,28 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.453,12 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.729,00 złotych od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.799,96 złotych od dnia 28 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.981,74 złotych od dnia 11 maja 2012 roku do dnia zapłaty

wraz z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 3617 zł. W uzasadnieniu podkreślił, iż z uwagi na zasady słuszności na podstawie art. 102 k.p.c. wnosi o nieobciążanie powoda kosztami procesu.

Powód nie ustosunkował się do treści w/w żądania strony powodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami. Powód prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, natomiast pozwana działa w formie spółki kapitałowej.

(odpis z KRS pozwanego karta 148-158, odpis (...) powoda karta 159)

Bezspornym było, że współpraca stron oparta była na postanowieniach umowy z dnia 04 stycznia 2011 r. Zgodnie z ustaleniami stron przekazanie pojazdu do zakładu blacharsko-lakierniczego powoda następowało wraz z protokołem określającym wykaz części zakwalifikowanych jako uszkodzone w opinii kalkulacyjnej sporządzonej w systemie A.. Opinie przekazywane były w formie załączników do wiadomości elektronicznych przekazywanych z adresu e-mail pozwanej spółki na adres e-mail powoda.

Za wykonane w dniach od 20 maja 2011 r. do 19 kwietnia 2012 r. usługi powód wystawił faktury VAT na łączną kwotę 52.492,68 zł, które zostały doręczone pozwanej. Kwota wynikająca z kosztorysów naprawy w niektórych przypadkach była wyższa kwoty wystawionej przez powoda faktury ze względu na fakt umieszczenia w kalkulacji kwot za części zamienne, które były kupowane bezpośrednio przez pozwaną spółkę.

Pozwana nigdy nie kwestionowała treści w/w faktur, ani jakości świadczonych przez powoda usług.

Strona pozwana uiściła na rzecz powoda w dniach

01.02.2012 r. kwotę 3.000 zł na poczet faktury VAT nr (...),

02.03.2011 r. kwotę 6.000 zł na poczet faktur VAT (...)

19.03.2012 r. kwotę 3.003,08 zł na poczet faktury VAT nr (...),

19.04.2012 r. kwotę 1.700,00 zł i 1.000,00 zł na poczet faktury VAT nr (...).

Powód pismem z dnia 24 kwietnia 2012 r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 52.492,68 zł tytułem zaległych faktur (w tym wyżej wymienionych) i członek zarządu pozwanej - I. S. potwierdziła jego odbiór w dniu następnym oraz adnotacją złożoną na tym dokumencie dnia 04 lipca 2012 r. zobowiązała się do spłaty zadłużenia.

Pozwana za zgodą powoda potrąciła w umowie kompensacyjnej z dnia 30.06.2012 r. kwotę 3.011,00 zł wygaszając częściowo należność z faktury VAT nr (...).

Pozwana za zgodą powoda potrąciła w umowie kompensacyjnej z dnia 31.07.2012 r. kwotę 3.459,65 zł wygaszając częściowo należność z faktury VAT nr (...).

(umowa z 04.01.2011 roku karta 13-15, faktury VAT wystawione przez powoda karta 16-31, kalkulacje do faktur z potwierdzeniem nadania z adresu email pozwanego karta 32-145, wezwanie do zapłaty z 24.04.2012 roku karta 146-147, potwierdzenia przelewów z dnia 02, 19.03. i 19.04.2012 roku karta 178-180, dowody wpłaty z dnia 19.04.2012 roku karta 182, wyciąg z rachunku bankowego karta 175, umowy kompensacyjne z dnia 30.06.2012 roku i 31.07.2012 roku karta 176-177, pismo pozwanej – „rozliczenie przelewu” karta 181, potwierdzenie salda karta 183-185)

Sąd zważył, co następuje :

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że strony w zakresie działalności swoich przedsiębiorstw zawarły ze sobą umowę z dnia 04 stycznia 2011 r. Na jej podstawie współpracowały i za wykonane w dniach od 20 maja 2011 r. do 19 kwietnia 2012 r. usługi powód wystawił faktury VAT na łączną kwotę 52.492,68 zł.

W ocenie Sądu powód dowiódł w niniejszym postępowaniu zasadności swojego roszczenia tylko częściowo tj. w zakresie kwot zasądzonych w punkcie I wyroku. Pozwana roszczenia w tym zakresie nie zakwestionowała bowiem nakaz zapłaty zaskarżyła co do kwoty 21.173,73 zł na którą składają się kwoty 912,07 zł w całości wraz z odsetkami, 755,54 zł w całości wraz z odsetkami, 7.607,08 zł w części dotyczącej kwoty 6.470,65 zł wraz z odsetkami, 6.003,08 zł w całości wraz z odsetkami, 7.848,93 zł w części dotyczącej kwoty 7.032,39 zł wraz z odsetkami oraz rozstrzygnięcie o kosztach w całości.

Powód w odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty nie zakwestionował ich zasadności przyznając tym samym, iż pozwana w terminach i kwotach wskazanych w zarzutach dokonała zapłaty tytułem niektórych faktur VAT objętych roszczeniem pozwu.

Wobec powyższego na podstawie art. 496 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I wyroku utrzymując w mocy nakaz zapłaty w zakresie kwoty 31.318,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami

- od kwoty 1.136,43 złotych od dnia 23 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 816,54 złotych od dnia 25 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.807,50 złotych od dnia 03 marca 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 941,28 złotych od dnia 06 marca 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.159,14 złotych od dnia 14 marca 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.901,64 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 393,60 złotych od dnia 03 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.606,72 złotych od dnia 14 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.592,28 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.453,12 złotych od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.729,00 złotych od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 1.799,96 złotych od dnia 28 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 1.981,74 złotych od dnia 11 maja 2012 roku do dnia zapłaty.

Sąd zasądził odsetki ustawowe od wskazanych kwot zgodnie z żądaniem powoda znajdującym odzwierciedlenie w terminach płatności wskazanych na fakturach VAT objętych roszczeniem pozwu. Jak bowiem stanowi art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z § 2 tegoż przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...).

W punkcie II wyroku w pozostałej części na podstawie art. 496 k.p.c. należało nakaz zapłaty uchylić, bowiem zarzuty w tym zakresie okazały się zasadne.

Spór stron sprowadzał się zatem do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na dyspozycji art. 100 k.p.c. stanowiącego o stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu.

Zważyć zatem należało, że powód domagał się zapłaty kwoty 52.492,68 zł, zaś zasądzono od strony pozwanej sumę 31.318,95 zł. Biorąc pod uwagę kwotę żadaną oraz zasądzoną Sąd stwierdził, iż powód w 59,66% wygrał niniejszy spór sądowy, zaś pozwana w 40,34%. Wynik procentowy należało więc odnieść do kosztów poniesionych przez strony. Sąd miał na uwadze, że powód poniósł łączne koszty w kwocie 4.274,00 zł (657,00 zł – opłata od pozwu i 3.617,00 zł koszty zastępstwa procesowego), natomiast strona pozwana poniosła koszty w kwocie 4.412,00 zł (795,00 zł – opłata od zarzutów i 3.617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego). Pomnożywszy owe koszty stron przez ich procentowe wygrane tzn. $4.274 \text{ zł} \times 59,66\%$ oraz $4.412,00 \text{ zł} \times 40,34\%$ Sąd uzyskał odpowiednio wyniki 2.549,87 zł i 1.779,81 zł. Ich różnica stanowiła kwotę 770,06 zł i należało zasądzić ją od strony pozwanej na rzecz powoda – co odzwierciedla punkt III wyroku. Na marginesie dodać należy, że pozwana dokonała nadpłaty w kwocie 150,00 zł tytułem opłaty sądowej od zarzutów od nakazu zapłaty, którą Sąd zarządzeniem wydanym po wyroku nakazał pozwanej zwrócić.

W ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie art. 102 k.p.c. dotyczącego zasad słuszności przy orzekaniu o kosztach postępowania albowiem oczywistym w ocenie Sądu jest, że powód z przyczyn przez siebie zawinionych wytoczył powództwo o kwotę znacznie wyższą niż wynikało to z dokumentacji stron. Powód zobowiązany mocą art. 355 k.c. do prowadzenia swojego przedsiębiorstwa z tzw. podwyższoną starannością zobligowany był wiedzieć, że jeszcze przed wniesieniem powództwa tj. przed dniem 13 lipca 2012 r. pozwana dokonała wpłat na poczet niektórych faktur objętych roszczeniem pozwu. Jedynie kwota 3.459,65 zł została przez pozwaną uregulowana po dacie wytoczenia powództwa, bowiem pozwana za zgodą powoda potrąciła w umowie kompensacyjnej z dnia 31.07.2012 r. kwotę 3.459,65 zł wygaszając częściowo należność z faktury VAT nr (...). Nie zmienia to jednak faktu zasadności zarzutów od nakazu zapłaty, a zatem i jedynej logicznej konkluzji, iż powód w zakresie podniesionych zarzutów proces przegrał.

Sąd podczas rozprawy dnia 31 stycznia 2013 r. pominął dowód z przesłuchania reprezentanta pozwanej wobec jego niestawiennictwa na rozprawie albowiem osoba ta była wezwana prawidłowo przez podwójne awizo (art. 139 k.p.c.) na adres wskazany w odpisie KRS jako siedziba pozwanej spółki (k.218,219) na rozprawę pod takim rygorem.